

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Irena Lipowicz

Warszawa, 18 grudnia 2014 r.

V.811.180.2014.TS

**Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz**

**Minister Pracy
i Polityki Społecznej**

Szanowny Panie Ministrze,

Napływają do mnie skargi osób niepełnosprawnych, które mają problem z uzyskaniem nowej karty parkingowej, gdyż nie posiadają miejsca pobytu stałego, o którym mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz.U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993 ze zm.), w wyniku czego brak jest organu właściwego miejscowo do wydania im tego dokumentu. Powodem zgłaszanych przez wspomniane osoby problemów są postanowienia § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie wzoru oraz trybu wydawania i zwrotu kart parkingowych (Dz.U. z 2014 r., poz. 870), które określają właściwość miejscową organów przyjmujących wnioski o wydanie karty parkingowej. Zgodnie z powołanym przepisem, przedmiotowy wniosek składa się do przewodniczącego powiatowego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności, właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu osoby niepełnosprawnej w rozumieniu przepisów o ewidencji ludności i dowodach osobistych. Właściwość miejscową organu przyjmującego wnioski o wydanie karty parkingowej ustala się na podstawie kryterium miejsca pobytu stałego osoby niepełnosprawnej, którym zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych jest lokal położony w określonej miejscowości,

w którym dana osoba zamieszkuje z zamiarem stałego przebywania oraz skupia swoje centrum życiowe.

W mojej ocenie, przedmiotowe regulacje zostały oparte na błędnym założeniu, że wszystkie osoby niepełnosprawne posiadają miejsce pobytu stałego. Tymczasem niektórzy inwalidzi mogą wykazać się jedynie miejscem pobytu czasowego (art. 7 ust. 1 w/w ustawy). Można mieć bowiem zameldowanie na pobyt czasowy, nie mając nigdzie zapewnionego pobytu stałego (por. wyrok NSA z dnia 7 września 1989 r., sygn. akt SA/Ka 441/89). Normując kwestie właściwości miejscowej organów wydających karty parkingowe nie wzięto zatem pod uwagę, że nie każda osoba ubiegająca się o w/w dokument będzie w stanie udowodnić, że miejsce, w którym przebywa, jest jej miejscem pobytu stałego.

W wyniku posłużenia się przesłanką „miejsca pobytu stałego”, jako jedynym kryterium wyznaczającym organ właściwy do złożenia wniosku o wydanie karty parkingowej, osoby niepełnosprawne, które przebywają w określonym miejscu jedynie czasowo, nie mogą otrzymać w/w dokumentu, bowiem żaden przewodniczący powiatowego zespołu ds. orzekania o niepełnosprawności nie jest właściwy do przyjęcia ich wniosku. Nieprawidłowe uregulowanie kwestii właściwości miejscowej organów wydających karty parkingowe spowodowało, że niektóre osoby niepełnosprawne zostały *de facto* pozbawione możliwości otrzymania karty parkingowej, mimo spełniania określonych przez prawo przesłanek warunkujących wydanie tego dokumentu. Tego rodzaju sytuacja jest nie do zaakceptowania w demokratycznym państwie prawnym. Przepisy wykonawcze, które regulują tryb wydawania dokumentu potwierdzającego określone uprawnienia zmotoryzowanych osób niepełnosprawnych, nie mogą bowiem uniemożliwiać uzyskania karty parkingowej, jeżeli w świetle unormowań rangi ustawowej danej osobie przysługuje prawo do tego dokumentu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2014 r., poz. 1648), zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o dokonanie stosownej zmiany § 2 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wzoru oraz regulującego tryb wydawania i zwrotu kart

parkingowych, tak, aby regulacje określające właściwość miejscową organów nie stały na przeszkodzie do wydania karty parkingowej osobom niepełnosprawnym, które nie mają miejsca pobytu stałego.

z powrotem

Zena Jipowa